

forskellige særlige Rettigheder, som Forlagsrettigheder m. v. Nu mener jeg, at disse særlige Rettigheder, Patentrettigheder, Forlagsrettigheder, Forfatterrettigheder osv. er det ikke nødvendigt at tage med i en Formuebeskatning. Det er mere eller mindre aandelige Værdier, som jeg ikke synes, at der er nogen tilstrækkelig Grund til at drage ind under Beskatningen. Heller ikke finder jeg, at der er nogen særlig Grund til at beskatte den uproduktive Formue; thi hvad er det, der til syvende og sidst gør, at Formuen skal beskattes? Det er ikke som en Luksusskat, som en Forbrugsskat, at vi ville paalægge denne Formueskat, men vi gøre det for derigennem at ramme den Del af Indkomsten, som særlig kommer fra Formuen, for at ramme den sikre Indkomst paa en særlig Maade. Af den uproduktive Formue fremkommer der imidlertid ingen Indkomst, og den forekommer det mig derfor irrationelt at beskatte direkte; den kan beskattes gennem en Luksustold eller Luksusafgift, om man endelig vil. Hvad Skibe angaar, indrømmer jeg, at de ere en væsentlig Formuegenstand, som der kan være meget god Grund til at tage med under en Beskatning til Staten. Men her frembyder sig jo det Opportunitetsspørgsmaal, om Forhold og Omstændighederne nu for Tiden ere saadanne, at det vilde være fornuftigt og rigtigt af os at paalægge den danske Skibsfart en saadan Afgift, og det tror jeg for mit Vedkommende ikke. Naar alt det, jeg her har nævnt, fradrages, bliver tilbage, hvad Landstinget har ment særlig skulde beskattes, nemlig hvad man med et kort Ord kan kalde Papirformue. Det forekommer mig derfor, at det meget vel kan forsvares at gaa den Vej, som Landstinget er gaaet. Om man vil gaa den Vej, eller om man kunde komme til samme Resultat ad en anden Vej, om f. Eks. den Vej, som det ærede Medlem for Randers Amts 6te Valgkreds (Neergaard) anførte, maaske vilde være meget bedre, skal jeg ikke i Øjeblikket komme ind paa. Jeg nægter slet ikke, at den Tanke, han gav Udtryk i sin Tale, at paalægge en gennemgaaende Formueskat og saa drage Skatten af den faste Formue-, Hartkorns- og Bygningsskat fra, har noget tiltalende ved sig. Det er jo en Tanke, man vil kunne tage under Overvejelse, og jeg vil sige, at vi kunne gøre det, da vi jo dog ikke have nogen Ud-sigt til at blive færdige i alt Fald i Aar med Loven, thi meget let vil den jo ikke blive at gennemføre. Jeg tror, at man

ikke med Sandhed kan sige, at der sker nogen som helst Uretfærdighed ved, at man indskrænker Formuebeskatningen saa meget, som Landstinget har gjort. De faste Ejendomme komme alligevel til virkelig at betale en ganske anderledes stor Procent af den Indtægt, de give, end Papirformuen efter dette Forslag kommer til at betale. Der bliver ligefrem ingen Sammenligning; selv om man tager Halvdelen af Hartkorns-skatten bort fra Staten og giver den til Kommunerne og kun regner med den tilbageblivende Halvdel, bliver det alligevel en ganske anderledes høj Procent, Landbruget kommer til at betale af hele sin Indtægt, end der efter dette Forslag betales af Papirformuen. Landstinget kunde meget godt være gaaet meget højere op med Beskatning af Papirformuen, end det er gjort, og derved have indvundet en Del af det store Tab, som Landstingsforslaget vil bevirke for Statskassen i Forhold til Regeringens oprindelige Forslag. Hvad angaar det andet Spørgsmaal, som til syvende og sidst har en ret indgribende Betydning, nemlig Spørgsmaalet om Selvangivelse, er jeg ikke enig med de to ærede Talere, der have haft Ordet. Selv om det kan være meget rigtigt, at man gennem en tvungen Selvangivelse lettere faar Indtægten frem — det kan ikke være andet — tror jeg dog ikke, at man skal gaa dertil for det første. Man kan anvende de ret betryggende Regler, for at faa Indtægten frem, som allerede en Gang ere anvendte og altsaa kendte, nemlig Reglerne fra Loven af 70, og hvorved det virkelig lykkedes at komme ret godt frem; og anvender man dem, der her ere foreslaaede, bliver det i alt væsentligt omtrent det samme. Hvis det saa efter nogle Aars Forløb skulde vise sig, at Loven efter disse Regler og den frivillige Selvangivelse, som Lovforslaget forudsætter, ikke opfyldte de Forudsætninger, man gik ud fra, saa at det blev en almindelig Anskuelse, at der skjultes for meget af Indtægten af den ene eller anden Art, ja saa kunde der være Tale om at gaa til et saa eksorbitant Skridt som tvungen Selvangivelse. Ærlig talt, og jeg vil sige, Gud ske Lov, ere vi ikke vant til Tvangsbestemmelser i den Grad, som man er vant dertil i mange andre Lande, og det vilde vække Misfornøjelse i højeste Grad, om man virkelig nu indførte en tvungen Selvangivelse. Jeg tror, at det vilde være urigtigt at gaa dertil, før det har vist sig nødvendigt. Jeg har endnu en Bemærkning at gøre og — for ikke at blive misforstaaet — vil jeg sige, at den gør